

Jana Prášková, K problematice činnosti Národní jednoty pošumavské na Českokrumlovsku. Diplomová práce PF JU, České Budějovice 2010, 141 s. včetně příloh.

Posudek oponenta:

Národní jednota pošumavská, spolu s jejími odbory v pohraničí, na jihu a západě Čech, patřila k významným prvkům, jimiž se český národ pokoušel na přelomu 19. a 20. století posilovat český živel ve smíšených, česko-německých, oblastech. K nim samozřejmě patřilo i Českokrumlovsko, které upoutalo pozornost Jany Práškové.

Její diplomová práce je postavena na znalosti širokého spektra literatury i pramenů, na druhé straně je třeba uvést, že množství nastudované literatury diplomantku přivedlo k naddimenzování obecných pasáží, které pro práci nejsou podstatné (zejména kapitola 4.1. Stručný nástin historického vývoje Českokrumlovska do konce 18. století), naopak nejstěžejnější kapitola (6.1. Vliv NJP na veřejný život ve městě) mohla a měla jít mnohem více do hloubky.

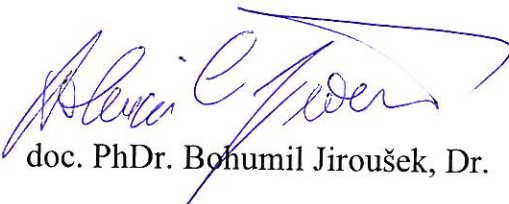
Ocenit je třeba diplomantčiny znalosti vývoje Národní jednoty pošumavské od založení v osmdesátých letech 19. století po její zrušení po roce 1948, kdy – mj. díky odsunu Němců z Československa – stejně již ztratila opodstatnění. Vedle podpory místních Čechů Jana Prášková upozorňuje i na podporu české turistiky na Šumavu jako projev pomoci Čechům v pohraničí, na souvislosti zakládání a činnosti českých a německých spolků na česko-rakouském pomezí.

Z dílčích obsahových prohrěšků upozorňuji na následující: Rakousko-Uhersko bych raději neoznačoval jako federaci (s. 21; moderní terminologií by šlo spíše o dvoučlennou konfederaci, ale upřednostnil bych uzuální výrok o dualizované monarchii), na s. 60 není zcela jasné, jak byla zakoupena českokrumlovská kasárna advokátem Jungmannem (koupil je osobně či jen zastupoval Českou záložnu během jednání?), na s. 64 jsou zmiňována Badeniho jazyková nařízení, ovšem pro skutečné pochopení kontextu chybí Gautschova jazyková nařízení a konečně jejich zrušení

vládou Manfreda Clary-Aldringena (1899), takto daná pasáž působí nejasně. Použité časopisy se neměly v soupise pramenů octnout mezi nevydanými prameny.

V neposlední řadě by si měla diplomantka dát pozor na občasný sklon k archaizaci jazyka, nejspíše pod vlivem pramenů, a na nevhodnou interpunkci za názvy kapitol a koneckonců i celého spisu na titulním listě.

Diplomovou práci Jany Práškové **doporučuji k obhajobě**, vzhledem k výše formulovaným připomínkám ji však nemohu **hodnotit** lépe než stupněm **velmi dobře**.

doc. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

Radošovice 11. srpna 2010